روزنه

موسویان: دوئل ایران و آمریکا بر آینده معادلات سیاسی منطقه تأثیر عمیق می‌گذارد

● سیدحسین موسویان، دیپلمات پیشین کشورمان، در سرمقاله «میدل‌ایست» لندن نوشت: بعد از سفر اخیر مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، به منطقه خاورمیانه با هدف بسیج متحدان این کشور برای رویارویی با ایران، همتای ایرانی او، محمدجواد ظریف، در پیام توییتری خود نوشت: «هر زمان و هر کجا که ایالات متحده آمریکا مداخله کرده است نتیجه آن هرج‌ومرج، سرکوب ملت‌ها و نارضایتی آنان بوده است». او نوشت: «از سرنگون‌کردن حکومت دموکراتیک و منتخب مرحوم دکتر مصدق در سال ۱۹۵۳ میلادی گرفته تا حمایت مداوم از دولت‌های مستبد منطقه تا جنگ‌افروزی و لشکرکشی‌های گسترده در افغانستان، عراق و لیبی، نتیجه تمامی مداخلات ایالات متحده آمریکا چیزی جز تخریب نبوده است». او ادامه داد: «جایی که مداخله نظامی مستقیم برای آمریکا میسر نبوده است، همچون ایران، استراتژی دولتمردان ایالات متحده اعمال تحریم‌های غیرقانونی بوده است تا سیاست‌های سلطه‌طلبانه و قلدرمآبانه خود را دنبال کنند...». دیپلمات پیشین کشورمان درباره سیاست زور آمریکا نوشت: «از زمان زمامداری کارتر تا ریگان و از بوش تا اوباما، رؤسای‌جمهور آمریکا از تمامی ابزارهای فشار و زور، منهای حمله نظامی، برای مقابله با ایران استفاده کرده‌اند و با شکست مواجه شده‌اند». او اشاره کرد: «درعین‌حال، در دوران ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، سیاست شوم زور و فشار در گسترده‌ترین و تهاجمی‌ترین شکل ممکن پیگیری می‌شود. محور بولتون پمپئو که نمایندگی رادیکال‌ترین و محافظه‌کارترین جریان سیاسی در تاریخ معاصر آمریکا را برعهده دارند، تمامی منابع را نه‌تنها در جهت فشار بر ایران بلکه با هدف برای براندازی احتمالی دولت ایران به استخدام گرفته‌اند». موسویان ادامه داد: «اکنون آمریکا بر جلب حمایت‌های بین‌المللی برای اعمال فشار حداکثری علیه ایران نیز متمرکز شده است. برای مثال، در ماه آتی ایالات متحده نشستی بین‌المللی تحت عنوان تقویت ثبات و آزادی در منطقه خاورمیانه با تمرکز بر نقش ایران، در ورشو لهستان تدارک دیده است. وزیر خارجه آمریکا در این رابطه اعلام کرد که آمریکا از مقامات ده‌ها کشور دعوت به عمل آورده که در کنفرانس ۱۴ و ۱۵ ماه فوریه لهستان شرکت کنند». او تصریح کرد: «علاوه‌برآن مقامات ائتلاف آمریکا، متحدین عربش همراه با اسرائیل جلسات رسمی دوره‌ای برای سازماندهی توطئه علیه ایران دارند. این استراتژی جدید از ابعاد مختلف اقتصادی، سیاسی و نظامی برخوردار است که آمریکا رهبری جنگ اقتصادی علیه ایران را برعهده گرفته است». موسویان به نقش اسرائیل نیز اشاره کرد و نوشت: «نخست‌وزیر اسرائیل، بنیامین نتانیاهو، اخیرا اظهار کرد که رئیس‌جمهور آمریکا مسئولیت هجمه اقتصادی و سیاسی علیه ایران را برعهده گرفته و اسرائیل عهده‌دار جنبه‌های نظامی این استراتژی است. البته این بخش ناچیزی از اظهارات جنگ‌افروزانه نتانیاهو می‌باشد، زیرا وی حتی برای نابودی دولت ایران دعا کرده است». دیپلمات پیشین کشورمان ادامه داد: «به‌رغم تلاش‌های گسترده در جهت مهار نقش منطقه‌ای ایران، تحولات منطقه به نفع ایران، روسیه و ترکیه بوده است. در سوریه، همکاری و حمایت‌های ایران و روسیه از دولت سوریه به طور مستقیم موجب شکست استراتژی آمریکا در تغییر نظام سوریه شد و از فروپاشی کشور سوریه جلوگیری کرد. در عراق هم همکاری تهران و بغداد، موجب بسیج ۱۲۰هزار نیروی مردمی برای آزادسازی مناطق تحت اشغال گروه تروریستی داعش شد. در جنگ پرهزینه یمن نیز آمریکا و عربستان در باتلاقی سخت گرفتار شده‌اند». او اضافه کرد: «ایران همواره تلاش کرده که تأثیر تحریم‌های غیرقانونی آمریکا را به حداقل برساند. درعین‌حال این بدان معنا نیست که تحریم‌ها اثر مخرب نداشته است». موسویان در ادامه به پاشنه آشیل ایران اشاره داشت و نوشت: «در مصاف سنگین پیش‌رو با آمریکا این پاشنه آشیل عبارت است از: ۱. تحریم‌های اقتصادی آمریکا، ۲.سیاست‌های خصمانه ائتلاف آمریکا- اسرائیل-عربستان، ۳. مشکلات اقتصادی داخل کشور همچون تورم، فساد، بی‌کاری و ۴. دعواهای جناحی سیاسی که مستقیما به همبستگی ملی کشور لطمه می‌زند». او اضافه کرد: «متقابلا پاشنه آشیل آمریکا: اول: آمریکا طی دو سال آینده بدون توقف گرفتار جنگ سیاسی داخلی خواهد بود. درحالی‌که ایران با بحران سیاسی داخلی مواجه نیست زیرا آیت‌الله خامنه‌ای مقام عالی رهبری، کنترل قدرت را تحت کنترل دارد. دوم: در سیاست خارجی نیز ایالات متحده دچار ضعف و درماندگی است به‌خاطر اتخاذ چهار استراتژی: ۱.خودکامگی و یک‌جانبه‌گرایی، ۲. نادیده‌گرفتن معاهدات بین‌المللی، ۳. ازدست‌دادن متحدان سنتی و ۴ . سرمایه‌گذاری روی کاخ‌های خاورمیانه و فاصله‌گرفتن بیشتر از ملت‌ها». دیپلمات پیشین کشورمان در پایان این سرمقاله نوشت: «کوتاه سخن اینکه دوئل ایران و آمریکا در دو سال آینده تأثیر عمیقی بر آینده معادلات سیاسی منطقه خواهد داشت. نهایت اینکه این رویارویی برنده‌ای نخواهند داشت مگر اینکه تمام طرف‌های درگیر، رویکرد خود را از تقابل به همکاری تغییر دهند».

politics@sharghdaily.ir

اختلاف سیا با ترامپ بر سر ایران

ادامه از صفحه اول

...مسئولیت تمدید لغو تحریم‌های ایران را نیز عهده‌دار بود، تیم مشاوران و تیم سیاست‌خارجی‌اش در گزارش‌هایی، ایران را به تعهد هسته‌ای، پایبند اعلام کردند. این موضوع خشم ترامپ را در پی داشت، به‌نحوی که گزارش ابتدایی تغییر کرد و سویه‌های ضدایرانی آن تقویت شد.

این‌بار اما جینا هسپل و دن کوتس در پاسخ به سؤالات سناتورها نتوانستند به اندازه‌ای که لازم بود، تهدید ایران را جدی نشان دهند. هر دو از پایبندی ایران به برجام و نبود نشانه‌ای مبنی بر تلاش ایران برای دستیابی به سلاح هسته‌ای سخن گفتند. این دو مقام عالی اطلاعاتی اشاره کردند که در ایران مباحثی مطرح است که این کشور در آینده چه باید بکند. منتفع‌نشدن ایران از مزایای اقتصادی برجام، بحث فراتررفتن از محدودیت‌های این توافق را به‌وجود آورده است؛ به گزارش ایسنا در این نشست دن کوتس گفت: «در داخل ایران هم تندروها به مقابله و تحریک رقیبان میانه‌رو خود ادامه خواهند داد». جالب آنکه کوتس و هسپل سعی کردند دیگر «نگرانی‌هایی» را که از جانب ایران وجود دارد نیز برجسته کنند، از جمله این ادعا که ایران به‌طور مداوم در اروپا و خاورمیانه از تروریسم حمایت می‌کند. با این وجود موفق نشدند رضایت رئیس‌جمهور را به‌دست آورند.

ترامپ علیه مقامات خود

ترامپ باز هم در توییتر موفق شد همکاران خود را غافلگیر کند. او دیروز در حساب توییتر خود نوشت: «به نظر می‌رسد که کارکنان سازمان اطلاعات در مواجهه با تهدیدات ایران، بسیار ساده‌لوح و بی‌تفاوت هستند. آنها اشتباه می‌کنند! هنگامی که من به ریاست‌جمهوری رسیدم، ایران در خاورمیانه و فراتر از آن مشکلاتی ایجاد می‌کرد. از زمان پایان توافق وحشتناک هسته‌ای با ایران، آنها بسیار متفاوت شده‌اند، اما (هنوز هم) منبع بالقوه خطر و نزاع هستند. آنها موشک آزمایش می‌کنند (هفته گذشته) و حتی بیشتر و دارند به لبه نزدیک می‌شوند. اقتصاد آنها در حال حاضر در حال فروپاشی است، این تنها چیزی است که آنها را عقب نگه داشته. مراقب ایران باشید. شاید اطلاعاتی‌ها باید به مدرسه برگردند».

پاسخ ظریف

وزیر امور خارجه کشورمان نیز در واکنش به توییت رئیس‌جمهور آمریکا نوشت: «وقتی نهادهای اطلاعاتی خود دونالد ترامپ با آنچه او، جنگ‌طلبان دولت خودش و اسرائیلی‌ها می‌گوید، دچار تناقض می‌شوند او باید به اتحادیه اروپا، سازمان ملل و مقامات پیشین آمریکا گوش فرا دهد». ظریف در توییتر خود عکسی از جان بولتون مشاور امنیت ملی ترامپ و دن کوتز منتشر کرده که در آن مشاور امنیت ملی ترامپ ادعا کرده ایران هیچ‌گاه تصمیمی راهبردی برای کنارگذاشتن سلاح‌های هسته‌ای نگرفته است و در مقابل بولتون ادعا کرده که ایران هرگز انتخاب استراتژیکی برای کنارگذاشتن بمب اتم نکرده است. بولتون در دسته مشاوران و مقامات شدیدا ضدایرانی ترامپ قرار دارد.

گزارش‌هایی که زیر پای ترامپ را خالی می‌کنند

بعد از منتشرشدن بخش علنی جلسه سناتورهای کنگره با رئیس سازمان سیا و رئیس ستاد هماهنگی تشکیلات اطلاعاتی آمریکا، رسانه‌های آمریکایی اولین جایی بودند که تضاد گزارش‌های کارشناسان را با گفته‌های ترامپ برجسته کردند. برای نمونه «CNN» در گزارش محتوای مطرح‌شده در این نشست را از همین زوایه مورد توجه قرار داد. در این گزارش اظهارات ترامپ در هر موضوع کنار گزارش مقامات اطلاعاتی دولت او قرار داده شده. یکی از این موضوعات نیز ایران است.

به نوشته CNN «عالی‌ترین مقامات اطلاعاتی دولت ترامپ سه‌شنبه این نکته را تلویحا به میان آوردند که بسیاری از اظهارنظرهای گسترده رئیس‌جمهور درباره امنیت ملی با ارزیابی‌های آنها در تناقض است».

روایت این گزارش این‌طور ادامه پیدا می‌کند که هنگامی که این مقامات در طول این نشست از سوی سناتورها درباره این مسئله که «فوری‌ترین تهدیدهای جهانی علیه آمریکا» چیست، به نظر می‌رسد دو مقام پیش‌گفته چندین ادعای پایه‌ای رئیس‌جمهور برای سیاست خارجی‌اش را نقض کردند.

به نوشته این گزارش: «شکاف آشکار بین ترامپ و آژانس‌های اطلاعاتی او موضوع مداوم دو سال اخیر بوده است. اظهارات سه‌شنبه نشان داد که شکاف بین گفته‌های رئیس‌جمهور و اطلاعاتی که به او ارائه می‌شود، چقدر عمیق است».

> **CNN:**
> **شکاف آشکار بین ترامپ و آژانس‌های اطلاعاتی او موضوع مداوم دو سال اخیر بوده است. اظهارات سه‌شنبه نشان داد که شکاف بین گفته‌های رئیس‌جمهور و اطلاعاتی که به او ارائه می‌شود، چقدر عمیق است.**
> **مقامات اطلاعاتی آمریکا اعتراف کردند که هیچ نشانه‌ای مبنی بر اینکه ایران درحال‌حاضر در سودای ساختن سلاح هسته‌ای است، وجود ندارد**

CNN در ادامه برخی از محورهای نشست سه‌شنبه را در مقابل گفته‌های ترامپ قرار داده تا ادعای خود را ثابت کند. در قسمت ایران، گفته‌های ترامپ ازاین‌قرار است: «هنگامی که رئیس‌جمهور در ماه می گذشته اعلام کرد که آمریکا از قرارداد هسته‌ای خارج خواهد شد، او چنین استدلال کرد که باقی‌ماندن در توافق سال ۲۰۱۵ باعث هدایت خاورمیانه به‌سوی رقابت‌های تسلیحات هسته‌ای خواهد شد».

در ادامه گفته ترامپ آمده: «برای من روشن است که ما تحت ساختار متزلزل و روبه فرسایش توافق فعلی (برجام) نمی‌توانیم مانع دستیابی ایران به بمب هسته‌ای شویم». این را ترامپ قبل از خروج برجام و در اتاق دیپلماتیک کاخ سفید گفته بود؛ جایی که این قرارداد را «از اساس معیوب» خوانده بود.

بالاخره ترامپ تصمیمی را که به درازا کشیده بود، اعلام کرد و از برجام خارج شد. تحریم‌های ثانویه را بر ایران تحمیل کرد تا به گفته این گزارش مسیر توافقی را که «سلف» او (اوباما) پایه گذاشته بود، «فلج» کند. ترامپ برجام را قراردادی فاجعه‌بار و یک‌طرفه خوانده بود که «آرامشی در پی نداشت، صلحی در پی نداشت و هرگز نخواهد داشت».

بعد از مشخص‌شدن هسته اصلی استدلال ترامپ که پایه‌های سیاست خارجی او را می‌سازد، CNN گفته‌های مقامات عالی اطلاعاتی در روز سه‌شنبه را آورده است: «ما باور نداریم که ایران درحال‌حاضر اقدامی در جهت تمهید مقدمات لازم برای تهیه تسلیحات هسته‌ای داشته باشد». این را دن کوتس به قانون‌گذاران گفت.

گزارش این‌گونه ادامه می‌یابد که «بیش از هشت ماه بعد آنکه رئیس‌جمهور اعلام کرد که آمریکا از این پیمان خارج خواهد شد، مقامات اطلاعاتی آمریکا اعتراف کردند که هیچ نشانه‌ای مبنی بر اینکه ایران درحال‌حاضر در سودای ساختن سلاح هسته‌ای است، وجود ندارد. همچنین به قانون‌گذاران گفته شد باوجود خروج آمریکا از برجام، تهران به هنوز بر این توافق منطبق مانده است». کوتس در ادامه گفت: «هرچند باور نداریم که ایران درحال‌حاضر اقدامی در جهت تمهید مقدمات لازم برای تهیه تسلیحات هسته‌ای داشته باشد، (اما) مقامات رسمی ایرانی علنا تهدید کرده‌اند که اگر ایران به منافع اقتصادی ملموسی که از این قرارداد انتظار داشت، نرسد، از مرزهای (محدودیت‌های) برجام فراتر خواهد آمد».

CNN ادامه ماجرا را این‌گونه روایت می‌کند که وقتی یکی از سناتورهای شناخته‌شده مستقل این سؤال را مطرح می‌کند که آیا ایران پس از خروج آمریکا، بر تعهدات خود در این توافق ثابت‌قدم مانده است، خانم هسپل (رئیس سازمان سیا) پاسخ مثبت می‌دهد اما «هشداری» نیز می‌افزاید: «هم‌اکنون آنها به‌لحاظ تکنولوژیک این توانایی را دارند، در میان خودشان مباحثه‌هایی دارند؛ چراکه به آن منافع اقتصادی که امیدوار بودند از توافق نصیبشان شود، دست نیافته‌اند».

CNN بخش «ایران» گزارش خود را با این توضیحات به پایان می‌برد: «هرچند سه‌شنبه هسپل و کوتس نگرانی دیگری درباره موضوعاتی که مشخصا در توافق هسته‌ای مورد اشاره نبود نیز علیه امنیت ملی آمریکا برشمردند، ازجمله موشک‌های بالستیک و حمایت‌های ایران از گروه‌های نظامی منطقه؛ اما شهادت آنها درباره سودای هسته‌ای تهران، مدرک دندان‌گیری در حمایت و تقویت ادعای پیش‌گفته ترامپ درباره توافق نداشت».

ترامپ: گزارش ایران را شدیداللحن کنید

عصبانیت ترامپ مسبوق به سابقه است. اردیبهشت امسال، قبل از خروج ترامپ از برجام و هنگامی که هنوز رکس تیلرسون، وزیر امورخارجه آمریکا بود، روزنامه آمریکایی وال‌استریت ژورنال به نقل از یک مقام کاخ سفید نوشت دونالد ترامپ به وزارت خارجه دستور داد تا پیش‌نویس نامه خود به کنگره آمریکا درباره رویکرد ایران نسبت به برجام را تغییر دهد و لحن تندتر و هشدارآمیزتری را به کار بندد.

پیش‌نویس گزارش از سوی وزارت خارجه آماده و برای تأیید به کاخ سفید ارسال شده بود. به گفته منبع آگاه وال‌استریت ژورنال گزارش اولیه «بیش‌ازاندازه ملایم بود». این‌طور بود که ادعاهای آمریکا درباره آنچه «فعالیت‌های بی‌ثبات‌ساز ایران در خاورمیانه و حمایت این کشور از گروه‌های تروریستی» می‌خواند، نیز وارد گزارش شد.

بر اساس این گزارش، ترامپ شخصا در این مورد مداخله کرد و دستور تجدیدنظر در متن اولیه را داد. نسخه نهایی ضمن تأکید بر «رفتار تهدیدآمیز منطقه‌ای ایران» حمایت آمریکا از توافق هسته‌ای در بلندمدت را نیز زیر سؤال برد. چند روز قبل از این خبر رکس تیلرسون در نامه‌ای به رئیس مجلس نمایندگان آمریکا گزارشی از نحوه اجرای برجام از سوی ایران به کنگره ارائه کرد که در همان ابتدا، او در ۹۰ روز منتهی به تاریخ تهیه گزارش ایران را به تعهدات خود پایبند اعلام کرد.

در ادامه این گزارش نکاتی که وال‌استریت ژورنال ادعا کرده بود، گنجانده شده و آمده: «دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری، دستور بازبینی برجام توسط نهادهای مربوط به رهبری شورای امنیت ملی را صادر کرده تا این موضوع را ارزیابی کنند که آیا تعلیق تحریم‌های آمریکا به تبع برجام با منافع حیاتی ایالات متحده همسو بوده است. پس از تکمیل این بازبینی، دولت خواستار همکاری کنگره در این زمینه خواهد بود».

عکس: GettyImages

ادامه از صفحه ۶

درباره کدام آمریکا حرف می‌زنیم؟ آمریکای اوباما یا آمریکای ترامپ

... یعنی برجام هم باید توجه کرد که ما نه با واقعیتی منسجم، یکپارچه و مداوم به‌عنوان «آمریکا»، بلکه در هر دوره‌ای با یک گرایش عمده از آن جامعه سیاسی روبه‌رو هستیم؛ به‌همین‌دلیل است که برجام هرچه بود و به هر کیفیتی که نوشته می‌شد، به‌واسطه سطح افراط و خصومت ترامپ با جریان اوباما، حتما سرنوشت کنونی را پیدا می‌کرد و به‌همین‌روی است که برخی معتقد به مذاکره با وجه افراطی و بیشتر ستیزنده در آمریکا هستند و استدلال می‌کنند که هیچ‌کس در فردای سیاست از این جریان افراطی‌تر نخواهد بود و توافق احتمالی با این جریان در هر شرایطی دوام خواهد آورد. اما در مقابل باید توجه کرد که امروز نیز نبردن بازی توسط ترامپ می‌تواند در میان‌مدت به سود منافع ملی ما تمام شود و بنا بر این استدلال نباید با مذاکره با او و حتی گرفتن عکسی، به پویش انتخاباتی او در ۲۰۲۰ یاری رساند: باید با چشم باز منتظر و صبور بود تا فصل حاضر در سیاست آمریکا به سر برسد و از این رهگذر نه‌تنها خود را به‌عنوان عنصر مطلوب در سیاست بین‌الملل به رقبا تحمیل کرده‌ایم، بلکه رقیبی را از صحنه سیاست داخلی آمریکا بیرون رانده‌ایم که صدر تا ذیل علیه منافع ملی ما خواهد بود. نگرانی‌های داخلی نیز از پیروزی و شکست برجام از همین جنس بوده و هستند: آن کس که در کاخ سفید است، بدترین تأثیر را بر سرنوشت سیاسی ساکنان کنونی خیابان پاستور گذاشت: کسی که اگر نبود نه‌تنها اشخاص منتسب به دولت تدبیر و امید، بلکه خط اعتدال با جهان به برد استثنائی و امتداد طولانی‌مدتی دست یافته بود. بر این منوال هرگاه بخواهیم به آمریکا بیندیشیم، باید توجه کنیم که درباره کدام آمریکا سخن می‌گوییم؟ آمریکایی که در سطح اروپا و جهان مشروع است، معتدل، قابل‌پیش‌بینی و پایبند رفتار می‌کند و در نتیجه می‌تواند به همراهی شرکایش ائتلاف‌سازی و جریان‌سازی کند یا آمریکایی که حتی نزدیک‌ترین متحدانش هم از او روی برمی‌گردانند و تقریبا نه ایجاد ائتلاف که از برگزاری یک نشست هم عاجز است؟ آمریکای اوباما یا آمریکای ترامپ؟ اگر به گذشته بنگریم درخواهیم یافت که اعتدال نوعا خود را به بار آورده و افراط نیز همین‌گونه است. مگر اینکه ابتکار عمل را به دست بگیریم و مستقیم در درون مرزهایمان و به تبع آن در دیگر سوی کره ارض شرایط را به سود منافع ملی خود که قطعا در گرو آرامش و ثبات است، رقم بزنیم.

برای تسهیل در روند رسیدگی به درخواست‌های ایرانیان صورت گرفت

افزایش تعداد کارمندان سفارت کانادا در آنکارا

شرق: کارمندان سفارت کانادا در آنکارا اضافه شدند. طبق بیانیه یک عضو پارلمان ونکوور شمالی که منتشر شده، این افزایش کارمند برای رسیدگی به درخواست‌های ویزا و اقامت ایرانیان است. در بیانیه «جاناتان ویلکینسون» که صفحه توییتر ایرانیان مقیم کانادا آن را منتشر کرده، چنین آمده: «دولت کانادا اخیرا ۱۰ کارمند تمام‌وقت را برای مأموریت به سفارت خود در آنکارا (ترکیه) برای کمک به پردازش درخواست‌های ویزا و مهاجرت ایرانیان فرستاده است». قطع روابط دیپلماتیک ایران و کانادا در آستانه هفت‌سالگی است، هرچند بعد از به‌نتیجه‌رسیدن مذاکرات هسته‌ای ایران با ۱+۵ دو کشور به سوی احیای روابط پیش رفتند. سه سال پیش گفت‌وگوهایی بین ایران و کانادا برای بازگشایی سفارتخانه‌ها آغاز شد. تا جایی که حتی جاستین ترودو، نخست‌وزیر این کشور، گفته بود که تعطیلی سفارت این کشور در تهران و قطع رابطه دیپلماتیک با ایران، تصمیمی اشتباه بود. سال ۹۴ هم در ادامه پیشروی روابط، استفان دیون، وزیر خارجه کانادا و محمدجواد ظریف، در حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نیویورک دیدار کردند. این نخستین ملاقات وزرای خارجه دو کشور از زمان قطع چهار سال قبل روابط در دوره دولت پیشین کانادا بود. اما در این بین قانونی که در دولت پیشین کانادا تصویب شده بود مانع احیای روابط دیپلماتیک ایران با کانادا شد؛ قانونی که بر اساس آن مصونیت سیاسی دیپلمات‌های ایرانی در این کشور لغو شده است. درحالی‌که بر اساس قوانین بین‌المللی، دیپلمات‌ها در محل مأموریت خود در خارج از کشورشان دارای مصونیت سیاسی و قضائی هستند. دیوار روابط بین دو کشور در خرداد سال جاری کامل شد؛ هنگامی که پارلمان این کشور در مصوبه‌ای به توقف مذاکرات ازسرگیری روابط با جمهوری اسلامی ایران رأی داد و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را هم وارد فهرست گروه‌های حامی تروریسم کرد. این طرح از سوی حزب محافظه‌کار ارائه شده بود، اما ترودو، از حزب لیبرال هم برای حمایت از آن قیام کرد تا این طرح تصویب شود. در این شرایط یکی از مشکلات قطع روابط دو کشور گریبان‌گیر شهروندان ایرانی‌تبار شده است. آنها در این سال‌ها ناچار هستند برای انجام کارهای کنسولی مسافت‌های طولانی تا آمریکا را طی کنند.